

mig med, at de spytter paa mine fine Gulvtæpper — ja, for det var der sidste Gang én, der gjorde. Muligt er sligt en Ytring af den Følelsernes Umiddelbarhed, hvorom De før talte saa smukt; men ikke des mindre er jeg den helst foruden Og nu var det altsaa, jeg vilde bede Dem om, Hr. Hansted, at ogsaa De vilde vise Dem rigtig elskværdig mod vore Gæster i Aften. Og skulde det paa en eller anden Maade hænde, at jeg i Aftenens Løb fik Forfald — f. Eks. ved, at jeg blev overfalden af min store Hovedpine eller sligt — saa er De nok saa god at være min galante Stedfortræder hos Damerne.“

„Frøkenen kan — som De véd — ganske befale over mig,“ svarede Emanuel, idet han med ironisk Høflighed blottede sit Hoved og bukkede. „Er der ellers noget, hvormed jeg kan være Frøkenen til Tjeneste?“

„Ja — De vil nok vise Dem saa forekommende for en Gangs Skyld ikke at være altfor upræcis i Dag. Jeg tror, at Fader ved denne Lejlighed vilde blive særlig utaalmelig, dersom vi skulde blive nødt til at vente efter Dem. Kom derfor heller en halv Time før Tiden — saa kan De oven i Købet hjælpe mig lidt med Arrangementet.“